

Булінг: як запобігти й куди звертатися за допомогою?

Поряд з нагальними проблемами, що виникають у громадян України під час повномасштабної збройної агресії російської федерації, питання булінгу, на жаль, продовжує існувати в освітньому середовищі. Розвиток соціальних мереж за останнє десятиліття привернув підвищену увагу до проблеми булінгу, особливо кібербулінгу. На цю тему говорять багато. Проте булінг й досі залишається актуальним.

На постійному контролі керівництва Болградської районної державної (військової) адміністрації перебуває питання посилення роботи з профілактики та протиправних дій, зокрема булінгу (цькування) неповнолітніми чи малолітніми особами, безпеки в інтернет-просторі задля захисту прав і інтересів дітей.

Одним з важливих напрямків профілактики таких дій є проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед дітей, дорослих, спрямованої на запобігання булінгу, виявленню причин і умов, які цьому сприяють.

Що таке булінг?

Булінг (від англійського bullying – залякування, цькування, задирання) – це різновид насильства; навмисне, що не має характеру самозахисту і не є санкціонованим нормативно-правовими актами держави, довготривале (повторюване) фізичне чи психологічне насильство з боку індивіда чи групи, які мають певні переваги (фізичні, психологічні, адміністративні) стосовно індивіда, і що відчувається переважно в організованих колективах, з певною особистою метою (наприклад, бажання заслужити авторитет у бажаних осіб).

Що є метою булінгу?

Метою булінгу є приниження, залякування, завдання психологічної чи фізичної шкоди іншій людині, а також встановлення домінування та контролю над жертвою. Булінг часто використовується для самоствердження за рахунок інших і створення атмосфери страху та приниження.

Які причини та види булінгу?

1. Особистісні причини, тобто індивідуальність фізичного, психічного, інтелектуального розвитку дитини, її зовнішність, стан здоров'я, національність та інші можуть викликати цькування щодо неї.

2. Сімейні причини, наприклад, коли не налагоджено близьких стосунків, немає належної комунікації між батьками та дитиною, їй не приділяють належної уваги, і тому вона не може поділитися своїми проблемами.

3. Чинники середовища: ігнорування проблем закладом освіти; якщо вчитель виокремлює когось з учнів; авторитарний стиль навчання; відсутність контролю педагогічним персоналом під час перерв.

4. Соціальні причини: людська нерівність, нетолерантність суспільства, культурні норми, суспільні стереотипи, неконтрольований інформаційний простір (інтернет, ЗМІ, ігри, фільми тощо), які впливають на свідомість та хитку психіку неповнолітніх.

Види булінгу: 1. психологічний (нанесення психологічної травми: образи, погрози, залякування, поширення образливих чуток, ізоляція, ігнорування, маніпуляції, шантаж); 2. фізичний (стусани, удари, штовхання, зачіпання, ляпаси, підніжки, тілесні ушкодження); 3. економічний (крадіжки, пошкодження речей та

одягу, вимагання грошей або їжі чи інших предметів, примушення вкрати); 4. сексуальний (непристойні рухи, погляди, жести, прізвиська, поширення образливих чуток, знімання та розповсюдження відео з перевдяганням, сексуальні жарти й погрози); 5. кібербулінг (цькування та приниження за допомогою електронних пристроїв, зокрема мобільних телефонів, інтернету).

До кого звертатися, якщо дитина стала стороною або свідком булінгу?

Якщо дитина стала жертвою або свідком булінгу, необхідно звернутися до декількох інстанцій для отримання допомоги та захисту. Перш за все, слід повідомити про випадок керівництво школи (директора або класного керівника). Також можна звернутися на Національну дитячу гарячу лінію за номером 116 111 або 0 800 500 225 (з 12:00 до 16:00). У разі насильства або загрози життю, необхідно звернутися до поліції, служби у справах дітей, відділу надання соціальних послуг за місцем проживання. Крім того, існують інші гарячі лінії та служби підтримки, зокрема, гаряча лінія з питань запобігання насильству (116 123) та гаряча лінія щодо булінгу (116 000).